

Виконай практичні завдання

1. Добери цитати з повісті „Тіні забутих предків” до характеристики образів твору.

Образи-персонажі повісті

Образ	Характеристика
Іван Палійчук	
Марічка Гутенюк	
Палагна	
Юра-мольфар	
Арідник	
Щезник	
Нявка	
Чугайстир	

2. Познач цифрами послідовність подій твору „Тіні забутих предків”

	Загибель Марічки в Черемоші
	Іван викидає кісники Марічки в Черемош
	Танець Івана з чугайстром
	Нявка заманює Івана до прірви
	Іван на шість років зникає з села
	Бійка між Палійчуками й Гутенюками
	Іван одружується з Палагною
	Загибель Івана
	Іван пасе вівці на полонині
	Палагна голосить за Іваном

3. Поєднай слова-діалектизми з їхніми відаповідниками

варта

газда

маржина

негода, дощ

парубок

добре

плай	картопля
колиба	обгороджені сінокоси поблизу хати
легінь	штани
файно	худоба
бараболя	господар
царинки	хата в горах
гачі	вогнище
плови	стежка в горах

4. У наведеному фрагменті повісті знайди й виділи художні засоби виразності:

Черемош простягся в долині, як срібна нитка, і шум його сюди не доходив. Ліси уступали місце гірським сіножатям, м'яким і повним. Іван брів серед них, як по озерах квіток, нагинаючись часом, щоб закосичить кресаню жмутком червоної грані або блідим вінком невістульки. Вниз западалися боки гори у глибокі чорні ізвори, звідки родились холодні потоки, куди не ступала людська нога, де плекався тільки бурий ведмідь, страшний ворог маржини — "вуйко". Вода попадалася рідше. Зате як припадав він до неї, коли знаходив потік, той холодний кришталь, що омивав десь жовті корні смерек і аж сюди приносив гомін лісів!

А стежка вела все далі, кудись у ломи, де гнили одна на одній голі колючі смереки, без кори й хвої, як кістяки. Тут була тиша, великий спокій природи, строгість і сум. За плечима в Івана росли вже гори і голубіли удалині. Орел здіймався з кам'яних шпиць, благословляючи їх широким розмахом крил, чулось холодне полонинське дихання, і розросталось небо. Замість лісів тепер слався землею жереп, чорний килим повзучих смерек, в якому плутались ноги, і мхи одягали камінь зеленим шовком. Далекі гори одкривали один за одним свої верхи, вигинали хребти, вставали, як хвилі в синьому морі. Здавалось, морські буруни застигли саме в ту мить, коли буря підняла їх з дна, щоб кинуть на землю та заллять світ.